

Dimarts 6 durant l'any

Text de l'Evangeli (Mc 8,14-21): En aquell temps, els deixebles s'havien oblidat de proveir-se de pans i tan sols en portaven un a la barca. Jesús els va fer aquesta advertència: «Estigueu alerta, aneu amb compte amb el llevat dels fariseus i el llevat d'Herodes».

Llavors es posaren a discutir que no tenien pans. Jesús se n'adonà i els digué: «Per què discuteu que no teniu pans? ¿Encara no compreneu ni enteneu? ¿És que el vostre cor està endurit? ¿Teniu ulls, i no hi veieu, orelles, i no hi sentiu? ¿No recordeu quantes cistelles vau omplir amb els bocins que havien sobrat quan vaig partir els cinc pans per als cinc mil homes?». Ells li responen: «Dotze». «I quan vaig partir els set pans per a les quatre mil persones, quantes paneres plenes de bocins vau recollir?». Li diuen: «Set». I els digué: «¿Encara no ho enteneu?».

«Aneu amb compte amb el llevat dels fariseus»

Rev. P. Juan Carlos CLAVIJO Cifuentes
(Bogotá, Colòmbia)

Avui —un cop més— veiem la sagacitat del Senyor Jesús. La seva actuació és sorprenent, ja que sobresurt del que és comú entre la gent, és original. Ell ve de realitzar alguns miracles i s'està traslladant a un altre sector on la Gràcia de Déu també ha d'arribar. En aquest context de miracles, davant un nou grup de persones que l'esperen, és quan els adverteix: «Estigueu alerta, aneu amb compte amb el llevat dels fariseus i el llevat d'Herodes» (Mc 8,15), ja que ells —els fariseus i els d'Herodes— no volen que la Gràcia de Déu sigui coneguda, i més aviat difonen el mal llevat, tot semblant jull.

La fe no depèn de les obres, ja que «una fe que nosaltres mateixos podem fixar no és en absolut una fe» (Benet XVI). Ben al contrari, són les obres les que depenen de la fe. Tenir una veritable i autèntica fe implica una fe activa, dinàmica; no una fe condicionada i que solament resta en allò extern, en les aparences, que se'n va per

les branques... La nostra ha de ser una fe real. Cal veure-hi amb els ulls de Déu i amb els de l'home pecador: «¿Encara no compreneu ni enteneu? ¿És que el vostre cor està endurit?» (Mc 8,17).

El regne de Déu es difon en el món com quan hom posa el llevat a la massa; ella creix sens que se sàpiga com. Així ha de ser l'autèntica fe, que creix en l'amor de Déu. Per tant, que res ni ningú ens distregui del veritable encontre amb el Senyor i el seu missatge salvador. El Senyor no perd ocasió per tal d'ensenyar i això ho segueix fent avui dia: «Ens hem d'alliberar de la falsa idea que la fe ja no té res a dir als homes d'avui» (Benet XVI).

Altres comentaris

«¿Teniu ulls, i no hi veieu, orelles, i no hi sentiu?»

+ Mn. Lluís ROQUÉ i Roqué
(Manresa, Barcelona, Espanya)

Avui notem que Jesús —com ja li passava amb els Apòstols— no sempre és entès. A vegades es fa difícil. Per més que vegem prodigis, i que es diguin les coses clares, i se'ns comuniqui bona doctrina, mereixem la seva reprensió: «¿Encara no compreneu ni enteneu? ¿És que el vostre cor està endurit?» (Mc 8,17).

Ens agradaria dir-li que l'entenem i que no tenim l'enteniment ofuscat, però no ens hi atrevim. Sí, gosem, com el cec, fer-li aquesta súplica: «Senyor, que hi vegi» (Lc 18,41), per a tenir fe, i veure-hi; i com el salmista diu: «Inclina el meu cor al teu pacte, fes que no em deixi subornar» (Ps 119,36) per a tenir bona disposició, escoltar i acollir la Paraula de Déu i fer-la fructificar.

Serà bo, també, avui i sempre, fer cas a Jesús que ens alerta: «Vigileu: gardeu-vos del llevat dels fariseus» (Mc 8,15), allunyats de la veritat, “maniàtics complidors”, que no són adoradors en Esperit i en veritat (cf. Jn 4,23), i del «llevat d'Herodes», orgullós, despòtic, sensual, que només vol veure i sentir Jesús per complaure's.

I com guardar-nos d'aquest “llevat”? Doncs fent una lectura contínua, intel·ligent i devota de la Paraula de Déu i, per això mateix, “sàvia”, fruit de ser «pietosos com infants: però no ignorants, perquè cadascú ha d'esforçar-se, en la mesura de les seves possibilitats, en l'estudi seriós, científic, de la fe (...). Pietat de nens, doncs, i doctrina segura de teòlegs» (Sant Josepmaria).

Així, il·luminats i enfortits per l'Esperit Sant, alertats i conduïts pels bons Pastors, estimulats pels cristians i cristianes fidels, creurem el que hem de creure, farem el que hem de fer. Ara bé, cal “volar” veure: «El qui és la Paraula es va fer home» (Jn 1,14), visible, palpable; cal “volar” escoltar: Maria fou “l'esquer” perquè Jesús digués: «Sortosos els qui escolten la paraula de Déu i la guarden» (Lc 11,28).